

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELNIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. Ide küldendők
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

1911.

Eltűnt ismét egy esztendő örömeivel és fájdalmával együtt. Egyik ember siránkozik elmúlásán, a másik, aki talán az eltemetett esztendőben is a szenvedések kálváriáját járta, örül, hogy egy új, talán jobb jön nyomába. Pedig a boldognak látszó szív is könnyezett az elmúlt napokban és ki tudná megmondani, hogy vajjon nem voltak-e ennek könnyei égetőbbek, mint azoké, akik már megszokták a szenvedést.

Az elmúlt esztendő nem volt sem jobb, sem rosszabb a többinél. Váltakozott benne napfény és boru. Nemzetünk nem lett nagyobb, a nemzet reményei most sem teljesedtek és ami álomkép volt századokkal előbb, ma is az maradt. Haladtunk a műveltségben; mert műveltük a tudományt, de annál hidegebb lett az emberiség szive. Erkölcseinkben megfogyatkoztunk és szinte erővel oltogattuk ki lelkünkéből a vallásnak és hitnek szövétnekét. Intenzív hitéletet egyetlenegy egyház hívőinél sem látunk és a néha-néha megtelt templomokba nem az igazi áhitat viszi az embereket, hanem a szokás vagy a látni és láttatni vágyás. Az ott elhangzó Isten ígéje nem hull termékeny földbe és az egyház papjában nem a vallást tiszteli az ember, hanem a jó szónokot, aki talán maga is csak babérokra pályázik. Gyöngye elméjü, roncsolt idegzetü, beteges gondolkozásu lelkek mondanak ítéletet az isteni tanítás örök igazságai felett. Ide vezetett bennünket a felszínes tudás, a modern nevelés és az a megromlott közszellem, mely ma nem akar ismerni sem isteni, sem emberi tekintélyt. Oktalan gög szállott nemesak a szívünkre, hanem elménkre is. Beteg az irodalom, nagyon beteg és minél inkább haladunk előre, annál inkább veszünk erkölcsi értékünkéből, mert míg elménket akarjuk kiművelni, addig szívünk annyi sarat szed fel magába az élet útján, hogy a nemes érzelmek elpusztulnak ebben a fertőben. Társadalmunk össze-

tartó ereje is hanyatlik, pedig az egyesülésben van az erő és az egyesített erőben a siker. Ahány társadalmi kör van, annyifelé huz. Hazug a mosolyunk, tettetettek könnyeink és egyedül a külszin az, amiért képesek vagyunk mindent feláldozni. Kicsinyes okok szétrombolnak egy egész társadalmi világot és az emberek egymást nem belső értékük szerint itélik meg, hanem aszerint, amint egyik-másik a világban szerepet játszik és tudja ámitani üres fejével a világot. És ebben a külszinnek, a látszatnak hódolatában eltévesztjük valódi hivatásunknak útját és mikor eltelik egy-egy esztendő és van egy percünk a magábaszállásra, igazán megkérdezhetjük a költővel, hogy: „Számláld el a hasznót, ami tetteidből származik“.

Az idősebbeket tisztelni, véleményüket meghallgatni, az élet tüzeiben megedzett tanácsaikat megfogadni: ma bolondság. Az alig begyepesedett szülői siron fekete fátyol-tánczot járni, munkás élet helyett a vigalmak útján rohanni: a kor bölcselete. Lenézni mindent ami nagy, ami szép, ami eszményi: ez divat; de a köznek élni és egyesített erővel és a szív nemességével az ideálokat megvalósítani: unalmas foglalkozás. Az emberek nagyrésze kihült szívvel, begyepesedett fejjel rohan előre és a legtöbb esetben csak akkor veszi észre romlását, mikor faragják fejfáját.

Szomorú ez a rajz, de való... Megáll-e az emberiség valaha ezen az úton, vagy az ó-kor nemzeteinek példáját követi a romlásba? — ki tudná megmondani... De kell jönni valami változásnak, azaz meg kell javulni az emberiségnek szívben és elmében.

Adja a Mindenható, hogy az újév jobban kedvezzen az eszmények kultuszának, melynek fenségesen lobogó tüzeiben pusztuljon el minden rossz és hitvány érzés és gondolat.

Boldog újévet!

K. Á.

A népszámlálás.

Az 1910. évi VIII. t.-cz. a magyar korona országai-ban általános népszámlálást rendelt el. Erre a nagy műveletre, mely szociális, kulturális és nemzeti szempontból egyaránt rendkívül fontos, hónapok óta készül a közigazgatás s a m. kir. központi statisztikai hivatal. Terjedelmes utasítások készültek, amelyek szabályozzák a népszámlálás körül való eljárást, megjelölik a közigazgatási tisztviselőknek, számlálóbiztosoknak, felülvizsgálóknak teendőit s megmagyarázzák a népszámlálási nyomtatványok helyes kitöltésének módját. Megtörtént a mintegy 30—40.000 számlálóbiztos kinevezése; ezeknek kitartását részben maga a statisztikai hivatal végezte az ország minden részébe szétküldött tisztviselői útján s ugyanez a hivatal küldi szét százával felvilágosító leveleit a hozzá mind sűrűbben érkező kérdezősködésekre.

A népszámlálás hatósági szervezése tehát ezek szerint már teljes; ezenkívül azonban egy másik feladat még a közönség tájékoztatása a népszámlálásról. Eziránt is megtörténtek az intézkedések: a politikai törvényhatóságok hirdetésekkel, az egyházi főhatóságok lelkészeik útján figyelmeztették a népet a népszámlálás fontosságára s arra, hogy csak a valóság pontos bevallásával használnak az ügynek s e pontos bevallásból semmi hátrányuk nem lesz, mert illetéktelen szemek nem pillanthatnak be a népszámlálás anyagába s törvény tiltja a népszámlálási eredményeknek adóztatási célra való használását is.

A népszámlálásnak legfontosabb nyomtatványa természetesen a *számlálólap*, amelyet mindenkiről ki kell tölteni, aki december hó 31-ike és január 1. közti éjféli időpontjában élt.

A számlálólap kérdéseinek száma, más külföldi országéhoz viszonyítva, talán soknak tetszik, de ennek magyarázata az, hogy a mi sok nyelvű és a társadalmi átalakulás stádiumában levő országunkban több közérdekű viszonyra kell világot vetnünk, mint másutt. Különben egyes külföldi államok nem tiz, hanem öt évenként tartanak népszámlálást, mások pedig a foglalkozási felvételt külön választják a népszámlálástól s így, azt lehet mondani, elforgácsolva kérdezik azt az anyagot, amit mi egyszerre.

Nagyfontosságú a számlálólapon a születési időre vonatkozó kérdés, mert az életkor adatai eddig mindig elég hiányosak voltak. Aki csak teheti, szerezzen be valami okmányt (születési bizonyítványt vagy egyebet), amiből születésének idejét pontosan meg lehessen állapítani. Az egyházi főhatóságok dicséretreméltó készséggel utasították a lelkészkedő papságot az életkorra vonatkozó adatoknak az anyakönyvből való kijegyzésére.

A gyermekek számát azért kérdezik, hogy a házasságok termékenységéről s így a sokat vitatott egy gyermek rendszerről nyerjenek adatokat. Ebből következik, hogy mindenkinek csak a saját házasságából származott, édes gyermekeit kell a maga számlálólapján kimutatni, a mostoha gyermekeket nem.

A foglalkozási kérdések képezik a legterjedelmesebb részét a számlálólapon, ami természetes is, mert a népességnek foglalkozás szerint való tagozódása a legkomplicáltabb s másfelől a gazdasági fejlődés megítélésére a legtanulságosabb is.

Tudákolják azt is, hogy van-e háza, földje, még pedig mekkora földje az illetőnek; ez is a gazdasági állás megítélésére szükséges. Budapesten e kérdésben még az is benne van, hogy háztelke van-e, miután itt esetleg az üres háztelek is vagyont képviselhetnek.

A műveltségi kérdés most már nem elégszik meg az írás-olvasás ismeretének tudakolásával, hanem a magasabb iskolai képzettségre is kiterjeszkedik, hiszen az élet versenyében mindenütt egyre több képzettséget követelnek s nem éreztelen tudni, hogy az egyes társadalmi osztályok mekkora műveltséggel bírnak.

A vallásra, anyanyelvre, az anyanyelven kívül beszélt egyéb nyelvre s a honosságra vonatkozó kérdések alig szorulnak magyarázatra; a születési helyet és külön

a lakóhelyet, továbbá a lakóhelyen és az esetleg ettől eltérő összeirási helyen töltött időt azért kell megtudnunk, hogy világot vethessünk a népesség vándorhajlamára. Különösen Budapesten fogja ez az adat érdekesen megmutatni, hogy az ország mely részeiből toborzódik leginkább a főváros hatalmasan növekvő népessége.

A népesség vándorhajlamát világítja meg az a kérdés is, hogy mely külföldi államokban járt az illető; ámbar e kérdésnek főczélja az Amerikából visszavándoroltak számának pontos megállapítása.

A férfiak testi épségének megítélésére tudakoljuk, hogy volt-e katona; s férfínál, nőnél egyaránt kimutatjuk az esetleges érzelmi vagy értelmi fogyatkozásokat, hogy az állam, társadalom és magánosok jótékony-ságát tájékoztathassuk. Kár volna tehát, ha valaki hozzátartozóinak esetleges ilyen hibáit (mindkét szemére vak, hülye, elmebeteg) szégyenkezve eltitkolná.

A számlálólapon másik oldalán levő kérdéseket kizárólag a 24 éven felül levő férfiakra vonatkozólag kell kitölteni, a választói reform céljaira. Ezen az oldalon egyes kérdésekre (fel van-e véve a választói névjegyzékbe, adónemenként mennyi adót fizet) nem mindenki tud maga megfelelni; ilyen esetekben hivatalból utána néznek a pontos adatoknak. Arra azonban, hogy mi czímen lakik valaki a lakásban, könnyen megfelelhet, ha a kérdésben felsorolt eshetőségeket átolvassa s az ő viszonyainak megfelelőt aláhuzza; viszont azt is mindenki megmondhatja, hogy lakása milyen részekből áll.

A Gönczy-egylet gyűlése.

(Csánky Viktor kir. tanfelügyelő jubileuma.)

A hajdúvármegyei tanítók Gönczy-egylete a héten tartotta szokásos évi közgyűlését a kereskedelmi akadémia disztermében. A több mint száz főnyi tanító, tanítónő és érdeklődőkből álló közönség a közgyűlés keretében lelkes ünneplésben részesítette Csánky Viktor tanfelügyelőt közhivatali működésének negyedszázados évfordulója alkalmából.

Csurka István elnök nyitotta meg az ülést s meleg szavakban emlékezett meg az ünnepelt érdemeiről. Könyves Tóth Mihály kulturtanácsnok a város nevében köszöntötte a jubiléum tanfelügyelőt. Frappáns üdvözlő beszédet mondott Márk Endre, az egylet egyik alapító tagja, ki Csánky Viktort, mint a közigazgatási bizottság tagját üdvözölte, köszöntötte benne a kiváló szakembert, az alapos előadót, a komoly és lelkiismeretes munka emberét, ki Debreczenbe helyezése óta az egész megye s a város társadalmának osztatlan rokonszenvét nyerte ki. *Szele György* református lelkész a ref. iskolaszék, *Bárdos Géza* az evangélikus iskolaszék, dr. *Balázs Bertalan* az izr. iskolaszék nevében üdvözölte Csánky Viktort, mint az iskolaügy kiváló bajnokát. Az összes felekezetek tanítótestületeinek képviselői is hozzáfűzték a jubileumi ünnepséghez a maguk üdvözlőit. Tóth Lajos r. kath. tanító a kath. tanítók, Simon Károly a református tanító-egyesület nevében köszöntötte Csánky Viktort — valamennyinek alaphangja az volt, hogy a tanfelügyelő a tanítónak igazi barátja, védelmezője, segítője. A tanfelügyelet ideális képviselőt nyert Csánky Viktorban — mondotta az egyik s ez volt a diszes közönség meggyőződése is.

A Gönczy tanító-egyesület tagjai arcképeik albumával lepték meg a tanfelügyelőt s elhatározták, hogy nevére alapítványt tesznek.

Csánky Viktor szives és szép szavakban köszöntötte meg a kedves ünnepet: az iskolák városában örömmel, elismeréssel nem keresve dolgozott és szivesen, barátilag szorította meg mindig a tanító feléje nyújtott kezét, mint bajtársát a kultúra terjesztés harczában.

A lelkes hangulatban lefolyt ünnepély után Tassi Miklós köri titkár olvasta fel tartalmas évi jelentését, Lévay Imre az Eötvös-alap alapszabálymódosításáról tartott előadást. Ezután megejtették a tisztújítást, elnök lett újból Csurka István.

Közgyűlés után közehéd volt az Angol királynő fehértermében, melyen számosan vettek részt; az elhangzott tósztok nagyobb része Csánky Viktor kir. tanfelügyelőt ünnepelte. Közben felolvasták a beérkezett számos üdvözlő sürgönyt és levelet, köztük Zádor Lajos kir. tanácsos megleghangu üdvözlő iratát.

A közgyűlésen minden helybeli tanintézet képviseltette magát, dekumentálván a város tanférfiainak a jubiláló tanfelügyelő iránti tiszteletét és elismerését.

A mentő-egyletből.

A debreczeni mentőegylet a következő felhívást intézte városunk közönségéhez:

T. Uram!

Az évforduló alkalmából Önt is, mint összes alapítóink, jóakaróinkat üdvözölve, nem mulaszthatjuk el e nemes és közhasznú intézményünket újból és ismételtlen figyelmébe ajánlani.

December hó 1-ével 3000-ik balesetnél segédkezünk fennállásunk óta. Embereink éjjel-nappal, esőben, sárban, hidegben, melegben egyaránt példás pontossággal végzik nehéz emberbaráti feladatukat.

Ez az intézmény üdvös, áldásdus működésével fejlesztésre, kiépítésre vár, megerősítésre érdemes. Önhöz és minden jóakaróinkhoz, Debreczen város áldozatkész nagyközönségéhez fordulunk, hogy az évi zárlatkor reánk gondolva, nekünk is juttassanak fölöslegükből.

Hálás szívvvel, meleg szeretettel fogadunk minden legkisebb adományt, melyet teljes egészében intézményünk és eszközeink bővítése, szaporítására fogunk fordítani, mert erre a sajnosan felszaporodó balesetek száma ma már kényszerít.

Becses adományaitkat pénztárosunk: Grósz Nagy Ferencz urhoz, Kossuth-utca, „Arany egyszarvu“ gyógytárba kérjük beküldeni, ki azt köszönettel nyugtázní fogja.

Kelt Debreczen, 1910 december 27.

A Mentő-egyesület igazgatósági üléséből:

Dr. Burger Péter, titkár.

Hirek.

— Lapunk olvasóinak, barátainak és munkatársainknak boldog új évet kívánunk.

*

— **Tb. alügyész.** Domahidy Elemér főispán Kőlcsey Sándor dr. ügyvédet tb. városi ügyésszé nevezte ki. Az új tb. alügyész a héten tette le a hivatalos esküt.

— **Ujházi Ede ünneplése.** A magyar színjászó művészet dicsőségét, Ujházi Edét, nagy ünnepség keretében ünnepelték negyvenéves jubileuma alkalmából. A városi tanács ez alkalomra kiküldte dr. Könyves Tóth Mihály tanácsnokot és felkérte dr. Tüdös János és dr. Bakonyi Samu országgyűlési képviselőket, hogy jelenjenek meg a jubileumon. Debreczen város képviselőtében dr. Könyves Tóth Kálmán eszmékben és érzésben gazdag beszéddel üdvözölte a mestert, egy röögöt nyujtván át neki azon sirról, hol a nagy művész édes atyja pihen, a debreczeni temető földjéből.

— **A népkonyha megnyitása.** A debreczeni jótékony nőegylet által vezetett városi népkonyha január 1-én nyílik meg a Szappanos-utca 25-ik számú házban. Ide kérünk küldeni minden adományt, hol el lesz könyvelve és a népkonyha bezárása után hirlapban közzétéve.

— **A népszámlálás.** Január 1—10-én lesz a népszámlálás megtartva. Ismerve a mi közönségünket, meg vagyunk győződve, hogy az idevonatkozó rendeleteknek szives készséggel fog megfelelni. Városunkban az 1900. évi

népszámlálás szerint 75096 lakos van; ha nem csalódunk, a mostani népszámlálás eredménye nem messze lesz a 100.000 lélekszámhoz.

— **Az új rendőrségi ügyész.** A rendőrségnél újévkor életbeléptetendő új rendőri kihágási eljárás szerint a rendőrség büntügyi osztályához egy ügyész neveztetik ki. A vár. tanács utóbbi ülésében Kőlcsey Sándor dr. tb. városi alügyésszt bizta meg az ügyészi teendőkkel és pedig 1200 korona évi tiszteletdíj mellett. Ugyanakkor kimondta a tanács, hogy Rostás István rendőrfőkapitánynak erre a célra 300 korona kezelési költséget utalványoz ki.

— **A kereskedelmi és iparkamara közgyűlése.** Ma délután tartotta a debreczeni kerületi kereskedelmi és iparkamara Szent-Királyi Tivadar elnökletével évvégi közgyűlést, melyen a mult közgyűlés óta elintézett fontosabb ügyekről, a hivatal időközi működéséről terjesztett elő az elnökség jelentést. Azután soron következő tárgyak közül legkiemelkedőbbek voltak: a váltójog nemzetközi egységesítésére vonatkozólag készült tervezet és a vám-eljárásról készült törvénytervezet. Mindkettőt a kamara beható tanulmányozás és megvitatás tárgyává tette, az érdekeltség kívánalmainak minden irányban érvényesítése céljából. A továbbiakban a kamara véleményt nyilvánított azon felmerült javaslatra nézve, hogy a kamaránál munkástanácsok létesíttessenek; e vélemény szerint a mai viszonyok között egyrészt rendkívül sok nehézséggel járónak, másrészt kevés eredménnyel kínálkozóknak véli a tervet a kamara és e kérdésben a debreczeni kamara minden bizonnal hivatott véleményező, mert éppen a debreczeni kamara kísérelte meg, hogy tanácskozásaiiba egyes alkalmakkor a munkásság képviselőit bevonja, de kevés reményt érhetett el. Véleményt mondott továbbá a kamara a szatmárnémetii bérkocsi-szabályrendelet módosítására vonatkozólag. Számos ut és hidvám ügyben és több ipari és kereskedelmi jogi szakkérdésben adott még véleményt a kamara, ezzel ellátva az ez évben még elintézendő ügyekben szükséges teendőit.

— **Muzeumi bizottsági ülés.** A muzeumi bizottság pénteken délután ülést tartott dr. K. Tóth Mihály elnökletével. Zoltai Lajos muzeumőr beszámolt a muzeum 1910. évi állapotáról, melyből a muzeum gyarapodása kiolvasható. Ezután a megüresedett bizottsági tagsági helyekre ejtették meg a jelöléseket.

— **A bejelentő hivatal újjászervezése.** Rostás István főkapitány a következő felhívással fordul Debreczen sz. kir. város közönségéhez: Az 1911. évi január hó 1—10. napjain megejtendő népszámlálás eredménye alapján a rendőr-bejelentési hivatal a nagyközönség érdekében és használatára teljesen újjá fog szerveztetni. Mivel azonban a rendőr-bejelentési hivatal csak úgy felelhet meg föladatainak, ha a mindenkori lakásváltoztatások pontosan be-, illetőleg kijelentetnek, mert az 1911. évi január 1-től kezdve a be- és kijelentések szigúruan fognak ellenőriztetni és mindazok, akik bejelentési kötelezettségeiknek eleget nem tesznek: a rendőri bejelentési intézménynek Debreczen sz. kir. város területén életbeléptetéséről 117. §-a 6764—1891. bkgy. szám alatt alkotott szabályrendelet 16. §-a alapján annyiszor, amennyiszor 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén a megfelelő elzárással fognak büntettetni. Rostás István, főkapitány.

— **A birtokossági közlegelő utáni kiadások.** Fölmerült esetből kifolyólag elvi jelentőségű határozatban mondotta ki a földművelésügyi miniszter, hogy a birtokossági közlegelő utáni kiadások az állattulajdonosokra az állatok száma arányában ki nem vethetők; e költséggel csak azok terhelhetők, akik a közlegelő tulajdonában részesedéssel bírnak.

— Ungmegyei Századok czimen igen érdekes és értékes tartalmu havi folyóirat jelenik meg Ungváron több jeles történetíró működésével. A lap szerkesztője és tulajdonosa *Mocsári Miklós*. A 2-ik számban az ung nemzetségről és a vetkőczi Budaházyakról találunk hosszabb tanulmányt. Ajánljuk ezen füzeteket olvasóink figyelmébe.

A gyermek védelme az alkohol ellen. Azon veszélynek sikeres leküzdése céljából, amellyel az alkohol élvezete fenyegeti a gyermekeket, a szeszes italokkal üzött visszaélések meggátlására alakult németországi egyesület röpiratot szerkesztett és adott ki. Azonban az orvosok és különféle egyesületek is jelentékeny mérvben hozzájárultak a szülőknek az alkoholveszély tekintetében való felvilágosításához. A porosz kultuszminiszterium is igen hatékonyan felkarolta az ügyet és a császári egészség-ügyi hivatalnak a közleményeiből tudjuk, hogy 1909. évben a nyilvános oltások alkalmával mintegy két millió „figyelmeztetést” osztottak ki az alkohol ellen. Az oltásokon kívül egyéb alkalmakat is felhasználtak e figyelmeztetések terjesztésére. Így például a körorvosok az iskola-látogatások alkalmával nem csak szétosztották, hanem meg is magyarázták azok tartalmát; a kerületi tanítói konferenciákon előadások is tartattak ezekről. A tanítók előadás közben gyakran felhívták a figyelmet a röpiratokra, sőt még az iskolai könyvekbe is beragasztották azokat. Az egyéb terjesztési módok között felemlítjük, hogy a bábák átadták azokat a szülő nőknek, továbbá terjesztették azokat az anyakönyvi bejelentéseknél és esküvőknél, a munkásbiztosítási törvények végrehajtásával foglalkozó hatóságoknál, a jószág- és gyárigazgatóságoknál stb. stb. A figyelmeztető lapok és ezek átvételével kapcsolatos oktatások általában kedvező fogadtatásra találtak. A miniszter a tovább terjesztést ajánlja és a lapokat a szükséges számban ingyen szolgáltatja.

Kuriai döntvény. Fölmerült esetből kifolyóan elvi jelentőségű határozatban mondotta ki a Kuria, hogy a gazdatiszt zsolgálatának a gazda részéről nem írásban tett fölmondása érvénytelen akkor is, ha a gazdatiszt a fölmondást el is fogadta. A gazdatiszt szerződésének botrányt okozó magaviselet miatt való fölbontása csak a fölbontás okának írásbeli közlése mellett érvényes; ezt a fölbontás okának a pörbeli tárgyalási jegyzőkönyvben való előadása nem pótolja.

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen multjából.

Irta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg ezen kötetről, mely Debreczen multját rajzolja meg megfigyelő tollal.

Ára 3 korona.

Tisztviselőknek, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyvtáraknak, egyleteknek és tanulóknak 2 kor.

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlevéltár).

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □

DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ SZABÁLYRENDELETEINEK GYŰJTEMÉNYE.

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára

2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat irodájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

Alapított 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS »
KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA.
(VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett.

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl.

Tartós betűerebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdák, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgálunk.